

Anansi og visdommen

- Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand
- Nyorsk / bokmål
- Wiehan de Jager
- Ghanaian folktale

Overrett av: Espen Stranger-Johannessen (nb) Rørstad Sand (nn), Finn Stranger-Johannessen (nb) Illustrert av: Wiehan de Jager Skrevet av: Ghanaian folktale visdomme

Anansi og visdommen / Anansi og

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midlert av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

For lenge, lenge sidan visste ikkje folk nokon ting. Dei visste ikkje korleis ein dyrka jorda, dei kunne ikkje veva tøy eller laga reiskapar av jarn. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all visdomen i verda. Han gøymde den i ei leirkrukke.

...

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

Ho gjekk i tusen knas på bakken. Då vart det fritt for alle å dela visdomen. Og slik lærte folk å dyrka jorda, veva klede og laga reiskapar av jarn, og alle dei andre tinga folk veit korleis dei skal laga.

...

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

Anansi ble så sint at han kastet krukka ned fra treet.
 visdommen, men nå var sonnen min lurerne enn meg!“
 og tenkte: „Det var jo jeg som skulle ha all denne
 Snart var han opp i toppen av treet. Men så stusset han
 Anansi var så sinnia at han kasta krukka ned fra treet.
 visdomen, men no var sonen min lurerne enn meg!“
 og tenkte: „Det var jo eg som skulle ha all denne
 Snart var han opp i toppen av treet. Men så stussa han

...

En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom
 til Anansi. Hver gang Anansi så i krukka leerte han noe
 nytt. Det var spennende!

...

Ein dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med
 visdom til Anansi. Kvar gong Anansi såg i krukka leerde
 han noko nytt. Det var spennende!

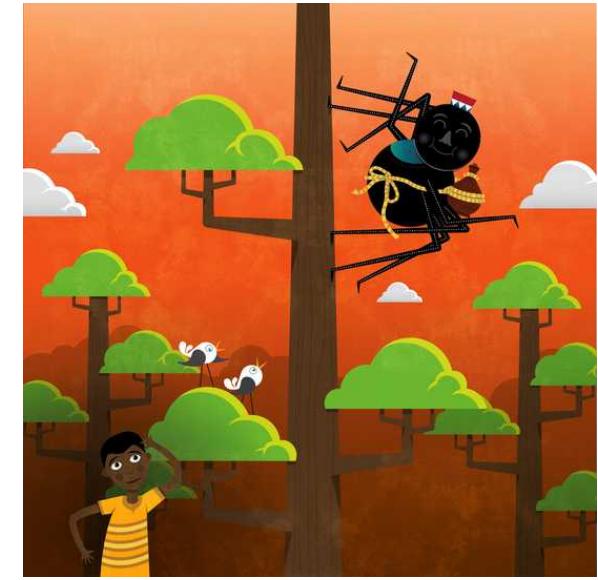

Grådige Anansi tenkte: "Eg gøymer krukka i toppen av eit høgt tre. Sånn kan eg ha han heilt for meg sjølv!" Han spann ein lang tråd, batt han rundt leirkrukka og knytte han om livet. Og byrja å klatra. Men det var vanskeleg å klatra i treet med krukka som slo borti knea hans heile tida.

...

Grådige Anansi tenkte: "Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!" Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

Den vesle sonen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. "Hadde det ikkje vore lettare å klatra med krukka på ryggen i staden?" sa han. Anansi prøvde å binda fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og då vart det jo mykje lettare.

...

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. "Hadde det ikke vært lettere å klatre med krukka på ryggen i stedet?" sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye lettere.